

Ποία ἄλλη σὰν ἐσὲν φῶς μου φάνηκε ποτέ.	199
Ποτέ δὲν ἐδοκίμασα τοῦ ἔρωτος τὰ πάθη	200
Ποῦ εἶν' τὸ ἔσσι κ' ἡ χαρὰ	202
Σήμερον ὅλοι χαίρουσι μόνον ἐγὼ λυποῦμαι	203
Στὰ μάτια ὅπου λαχταρῶ	204
Στὸ ἐδίκόν σου τὸ κορμὶ ἔρωτος βασιλεύει	205
Στοχάζομαι καὶ ἀπορῶ τὴν τωρινὴν φιλίαν	206
Τὰ κάλλη σου ψυχὴ μου τὰ τόσα θαυμασὰ	207
Τάχα ζεύρεις πῶς ποθαίνω ἢ θαρρεῖς πῶς σὲ γελῶ	207
Τὴν ὥραν π' ἀξιῶνομαι νὰ σὲ ἰδῶ ψυχῆ μου	208
Τί γνώμη φῶς μου εἶν' αὐτὴ	209
Τὸ ἀγγελικόν σου ἦθος	210
Τὸ νοῦρι τῆς ψυχῆς μου καὶ τὴν παρηγορίαν	211
Τώρα πλέον ἐγνωρίσθη	212
Φίλοι συνηλικιώται	213
Ἄχ ἔρωτα σκληρώτατε	215
Εἰς ὅ,τι κί ἂν σερήθηκα σὸν τόπον τ' ἔβαν ἄλλο	216
Ἐνα κάποιο Γεροντάκι	217

